

[Chr. Rasmussen.]

ændringsforslaget, der går ud på en ny affattelse af lovforslaget.

Jeg skal herefter som mit partis ordfører gøre nogle enkelte bemærkninger. Den stilling, venstre og de konservative har indtaget til dette lovforslag, må forekomme noget ejendommelig. Det drejer sig ikke, som man gerne vil fremstille det, om en ren og skær beskæftigelseslov, men i allerhøjeste grad om en produktionsfremmende lov, der gennem årene har betydet en meget stor støtte for enkelte landmænd og, hvad jeg lægger betydelig vægt på, en støtte, der har medført øget produktion til gavn for hele samfundet.

De konservatives stilling har for så vidt hele tiden været klar, idet partiets repræsentanter i udvalget har erklæret, at de ville stemme imod forhøjelsen af tilskudsprocenten. Dette kan naturligvis have den forklaring, at størsteparten af de store gårde, der ikke så ofte kommer i handelen som de mindre, i højere grad end de mindre har udnyttet loven og derfor måske ikke nu har samme brug for den som tidligere. Jeg skal gerne medgive de konservative, at det tit har ærgret mig, at store, velhavende godser skulle have statslån på 10 000-12 000 kr., men uanset de konservatives stilling bevarer disse store ejendomme også en konstant fordel nogle år frem i tiden i kraft af den skattemæssige afskrivning på foretagne grundforbedringsarbejder.

Partiet venstres stilling må forekomme mere mærkelig. Ganske vist var det en venstre-landbrugsminister, der i 1951 fik gennemført en nedsættelse af tilskudsprocenten fra 50 til $33\frac{1}{3}$; måske er det denne fortid, partiet har tænkt på. Hvis det er tilfældet, må der alligevel være forekommet visse erindringsforskydninger. Man rejste ikke dengang tanken om at lade grundforbedringslånene blive indestående ved ejerskifte, medens man nu ligefrem har søgt at presse finansministeren til at gå med til, at disse lån overføres til den nye ejer. Hvorfor er dette spørgsmål rejst med en sådan styrke på nuværende tidspunkt? Den nuværende finansminister har absolut ikke været strengere på dette område, end det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var som finansminister. Når man ville have dette gennemført nu, var det så af frygt for, at det ærede

medlem hr. Thorkil Kristensen igen skulle blive finansminister? Nu kan denne bestemmelse, der indføres i lovens § 3, vel ikke binde finansministeren særlig stærkt, heller ikke efter venstres stilling til lovforslaget som helhed. Flertallet og finansministeren gik med til denne bestemmelse, fordi der i enkelte tilfælde kan være en vis rimelighed deri, men også ud fra den opfattelse, at venstre da ville stemme for lovforslaget. Sådan blev det imidlertid ikke, men fra vor side skal vi gerne skænke partiet venstre de laurbær, der kan høstes på denne måde.

Det reelle er, at den dispensationsbestemmelse, man har i den gældende lov vedrørende tilskudsprocenten, lige siden 1951 har været et irritationsmoment, og såvel grundforbedringsudvalgene som landbrugsministeriet har stået vaklende over for den, idet den situation kunne opstå, at to naboer blev behandlet vidt forskelligt, uden at der reelt var grund til forskelsbehandling. Endelig er det sådan, at mange mindre arbejder af dem, der falder ind under kategorien de dyre, siden 1951 er blevet gennemført som landvindingssager med tilskud på fra 50 til 60 pct. Jeg ved vel, at landvindingsudvalget vil sige, at dette ikke kan være rigtigt, idet man altid forlanger grundforbedringsudvalgets anbefaling. Det er rigtigt nok, men grundforbedringsudvalg og landvindingsudvalg er ikke to kæmpende, men to samarbejdende parter, og det er ganske klart, at når grundforbedringsudvalgene kan se, at den eller de landmænd, det drejer sig om, ikke kan magte opgaven efter grundforbedringsloven med et tilskud på $33\frac{1}{3}$ pct., som reelt kun er ca. 25 pct., ja, så anbefales sagen som landvindingssag. Men resultatet bliver, at staten ingen penge sparer, og det er derfor med rolig samvittighed, at flertallet i udvalget kan anbefale at stemme for det foreliggende lovforslag, og vi skænker gerne partiet venstre dets vaklende og uafklarede stilling i denne sag.

Heik: Det foreliggende lovforslag omhandler en række problemer, og venstre kan stemme for de fleste af ændringsforslagene, men det er rigtigt, således som det også er blevet omtalt af udvalgets ærede ordfører, at vi vil bede om delt afstemning om ændringsforslaget til lovens § 11, hvor-